

СЕЛИМЪ 2^м.

11^м Султанъ (царувà 12 год.).

СЪДЪРЖАНЬЕ: *Роптанье на Еничеритъ за дарове и въстанье. — Управление на Соколи. — Сношенія съ Франція. — Планове на Соколи. — Покореніе на Кипъръ. — Лепантска морска битва. — Миръ съ Венеція. — Покореніе на Тунисъ. — Подчиненіе на Молдова. — Баторій, воевода трансилванскій. — Смърть Селимова.*

Селимъ 2^м побърза да иде на Бѣлградъ, дѣто го чакаше войската. Тамъ той са яви на войскаритъ и имъ каза нѣколко думы за туй и онуй, безъ да помяне нѣщо за обыкновеннитъ дарове на въцаряваньето си. Отъ туй Еничеритъ поченахъ да негодувжтъ срѣщу него и да подумвжтъ, че той не испълнилъ длъжноститъ си.

Селимъ не обръщаше вниманье на тѣзи гълчове и още повече раздражняше строптивия духъ на еничерското тѣло. Еничеритъ бѣхъ са много расърдили, нъ са въздржахъ отъ всеко възмушеніе, додѣто са върнахъ въ Цариградъ. Когато са погреба тѣлото на Сюлеймана, тѣ направихъ страшно въстанье, прѣдъ което трѣбаше да са покори Султана и да исчерпи хазната за подаръци.

Селимъ II повежда единъ цѣль редъ отъ лѣнвивы и недостойны царье, които съ своята неспособность твърдѣ много спомогнжхъ за испадваньето на Държавата. Лѣнвивъ и ни събѣ по характерътъ, този царь прѣдпочете успокоеніята въ харема отъ военнитъ трудове. Снагата и лицето му бѣхъ твърдѣ явенъ признакъ на душевното му състояніе.

Селимъ е былъ недостоенъ за прѣстола на Султанитъ, защото е носилъ името и свойствата на пияница. Той ималъ обаче благоразуміето да не са занимава съ управленіето и да остави всечко това на везира си Соколи, който знай да подкрѣпи славата, достоинството и значеніето на Турція